

عنوان مقاله:

مطالعه شکاف بهره وری در تولید نباتات صنعتی استان های مختلف ایران

محل انتشار:

تحقیقات اقتصاد و توسعه کشاورزی ایران، دوره 2، شماره 1 (سال: 1389)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

محمد بخشوده

مریم شکوهی

خلاصه مقاله:

موضوع همگرایی یا واگرایی بهره وری از نظر سیاستگذاری به منظور کاهش فقر منطقه ای و افزایش استاندارد زندگی اهمیت دارد. اگر بهره وری بدون هیچ گونه دخالتی به یک سطح مشترکی همگرا باشد، نیاز کمی به سیاستهای مناسب برای جبران عقب ماندگی و پیشرفت در مناطق عقب افتاده وجود دارد. اگر بهره وری روند واگرایی را طی کند، در این صورت سیاستهای روشنی مورد نیاز است تا از عقب ماندگی بیشتر بهره وری کل عوامل تولید (TFP) و استاندارد زندگی جلوگیری شود. با توجه به اهمیت موضوع، این مقاله در پی یافتن پاسخ به این سوال است که آیا استانهای مختلف کشور در تولید نباتات صنعتی (پنبه آبی، پنبه دیم و چغندرقد) بنحوی مدیریت می شوند تا شکاف بهره وری خود را کمتر کنند؟ برای این منظور از شاخص مالم کوئیست و همگرایی بهره وری استفاده شد. نتایج نشان داد که دامنه تغییرات متوسط رشد TFP پنبه آبی طی سالهای ۸۲-۱۳۶۳، بین ۳/۰- درصد در استان سمنان و ۲/۸ درصد در استان فارس می باشد. همه استانهای تولیدکننده چغندرقد، به غیر از استان اردبیل، رشد بهره وری مثبتی را نشان دادند. بگونه ای که استان اصفهان از بالاترین نرخ رشد TFP در دو دهه گذشته برخوردار بوده است. همچنین دو استان مازندران و گلستان در تولید پنبه دیم به ترتیب رشد بهره وری مثبت و منفی را تجربه کرده اند. نتایج آزمون همگرایی نشان داد که از میان ۱۴ استان تحت بررسی، در تولید پنبه آبی تنها پنج استان اردبیل، کرمان، کرمانشاه، خراسان و یزد و در تولید چغندرقد چهار استان اصفهان، خراسان، اردبیل و همدان روند همگرایی را به سمت میانگین طی می کنند. بنابراین، این استانها بگونه ای مدیریت شده اند که استفاده بهتری از تکنولوژی های جدید موجود داشته باشند. در مقابل، همگرایی را نمی توان برای هیچ یک از استانهای تولیدکننده پنبه دیم پذیرفت.

کلمات کلیدی:

convergence, Cotton, Malmquist Index, productivity, Sugar beet

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1660960>

